

I. Samankaltainen tausta luo saman turvattomuuden tunteen

Jiang Zemin syntyi levottomana vuonna 1926. Samoin kuin KKP salaa verisen historiansa, Jiang Zemin on puolueen ja Kiinan kansan edessä peittänyt menneisyytensä maanpetturina.

Jiang Zeminin ollessa 17-vuotias maailmanlaajuinen anti-fasistinen sota raivosi voimakkaana.

Kun isänmaalliset nuorukaiset lähtivät rintamalle taistelemaan fasistista Japania vastaan ja pelastamaan Kiinaa, Jiang Zemin päätti vuonna 1942 pyrkiä korkeakoulutukseen Keskusyliopistoon, jonka oli perustanut Wang Jingwein nukkehallitus japanilaisten hallitsemassa Nanjingissa. Eri tietolähteiden mukaan todellinen syy oli se, että Jiang Zeminin biologinen isä Jiang Shijun oli korkea-arvoinen virkamies Japanin armeijan Kiinan vastaisen propagandan ministeriössä sen jälkeen, kun Japani oli miehittänyt Jiangsun maakunnan. Jiang Shijun siis kavalsi Kiinan.

Kavaluus ja maanpetos kuuluvat yhtä lailla Jiang Zeminin ja KKP:n luonteeseen: ne suhtautuvat niin tunteettomasti ja välinpitämättömästi Kiinan kansaan, että ne uskaltavat täysin piittaamatta tappaa syyttömiä ihmisiä.

Ujuttautuakseen puolueeseen sekä parantaakseen varallisuuttaan ja asemaansa KKP:n voitettua sisällissodan Jiang Zemin sepitti valheen, että hänet oli adoptoitu ja että hänet kasvatti hänen setänsä Jiang Shangqing, joka oli liittynyt puolueeseen nuorella iällä ja jonka bandiitit myöhemmin ampuivat kuoliaaksi. Sepitetyn ”perhetaustansa” ansiosta hänet ylennettiin alemmasta virkamiehestä elektroniikkateollisuuden apulaisministeriksi vain muutamassa vuodessa. Jiangin ylennys ei johtunut hänen ammattitaidostaan vaan henkilökohtaisista yhteyksistään ja palveluksistaan. Virassaan Shanghain puoluesihteerinä hän ei säästellyt vaivoja järjestellessään etuisuuksia KKP-pohatoille, kuten Li Xiannianille ja Chen Yunille [4], jotka vierailivat kaupungissa vuosittain kevätfestivaalin aikaan. Shanghain puoluesihteerinä hän erään kerran seisoj ja odotti useita tunteja lumessa ojentaakseen henkilökohtaisesti syntymäpäiväkakun Li Xiannianille.

Kesäkuun neljännen päivän verilöyly Taivaallisen rauhan aukiolla vuonna 1989 oli toinen käännekohta Jiang Zeminin elämässä. Hänestä tuli KKP:n pääsihteeri lakkauttamalla liberaalin sanomalehden World Economic Heraldin, asettamalla kansankongressin johtajan Wan Li’n kotiaarestiin ja tukemalla verilöylyä. Jo ennen verilöylyä Jiang Zemin oli kirjoittanut salaisen kirjeen Deng Xiaopingille ja pyytänyt ”määrätietoista toimintaa” opiskelijoita vastaan; muussa tapauksessa ”sekä valtio että puolue kukistettaisiin”. ”Vakaudella on suurin prioriteetti” – tämän iskulauseen nimissä Jiang on viimeisten 15 vuoden ajan johtanut kaikkien toisinajattelijoiden sekä itsenäisesti uskovien ryhmien mielivaltaista tukahdutusta ja tappamista.

Siitä lähtien, kun Venäjä ja Kiina alkoivat tarkistaa rajojaan vuonna 1991, Jiang Zemin on täysin tunnustanut Venäjän tsaarin ja entisen Neuvostoliiton miehitysalueet sekä hyväksynyt varauksetta kaikki epäoikeudenmukaiset sopimukset Venäjän ja Kiinan välillä Aigunin sopimuksesta lähtien. Kiina on joutunut pysyvästi luopumaan yli miljoonan neliökilometrin alueesta hänen vuokseen.

Väittämällä olevansa KKP:n marttyyrin orpolapsi – vaikka hän todellisuudessa on maanpetturin vanhin lapsi – hän seurasi henkilökohtaisesti KKP:n esimerkkiä kavaluudesta; tukemalla kesäkuun neljännen päivän verilöylyä sekä tukahduttamalla demokratialiikkeitä ja uskonnollisia vakaumuksia hän on omaksunut KKP:n tavan tappaa ihmisiä; ja aivan kuin KKP aiemmin

Kommunistisen internationaalin Kaukoidän haarana kumarteli Neuvostoliiton käskyvallalle, Jiang Zemin luovuttaa nyt maata ilmaiseksi; hän harjoittaa juuri sellaista petturuutta, joka on KKP:lle niin tyypillistä.

Jiang Zemin ja KKP jakavat samankaltaisen häpeällisen alkuperän ja historian. Tästä johtuen molemmat tuntevat valtansa jatkuvasti uhatuksi.